

KEMENESALJA

Megjelenik minden vasárnap szombat
Előzetési ár : negyedévre 2 pengő, félévre 4 pengő,
évesre 8 pengő.
Hirdetés díja előre fizetendő.

POLITIKAI LAP
Felétlen szerkesztő és kiadó :
DINKREVE NÁNDOR.

Előzetes díj 2 pengő.
Dinkreve Nándor könyvnyomdája Cseleddombán
ide intézendők a szerkesztő részére közlendő a
hirdetéseket és mindenemű pénzületeket

Pünkösdi tűz.

Írta: Szabó István.

A Magyar Revíziós Liga múlt vasárnap országos ünnepélyes gyűléseket tartott, amelyek mind a lealázó trianoni békeszerződést megbélyegző önerzes tiltakozások jegyében folytak le. Terjedelmében s talán tartalmában is talán a legimpozánsabb volt az országos gyűlés Budapesten, a Szabadság-szobor tövében. Valóságos pünkösdi ünnep volt ez pünkösdi nélkül. Mintha csak a pünkösdi csodás tűz lángolt volna fel a gyűlésezők lelkeiben! A pünkösdi apostolai a gyűlés ünnepi szónokai és fogadalmtevői voltak, a pünkösdi tűz átvevői pedig résztvevők hatalmas tábora, amely az elhangzott nagy nemzeti ígék hatása alatt kibetett ajkakat rebegte az esküsző fogadalmat: Nem, nem, soha!

A pünkösdi tűz lélek bepattanása és lángrobbanása nincs is meghatározott időponthoz kötve. Ezt a körülmények és események szabják meg. A pünkösdi napférszerű eljövetele se jelenti mindig a pünkösdi tűz átvételét és hordozását. Pünkösdi tüzet akkor fog az ember lelke, amikor felépi magában a pünkösdi oltást. Akkor, amikor nagy elhatározások idején, megalkuvást nem ismerő komoly akarások, cselekvések küszöbén az örök istenségtől várja azt a csodátevő segítséget, amely az ő gyengeségét, gyarlóságát emberfeletti erővé változtatja s minden akadály felett győzelemre emeli. A várt égi segítség megérkezését nem veszi észre, csak a különös megilletés szent pillanatát érzé szokat az álomszerű percek, órákat, amikor nem maga cselekszik, hanem egy magasabb lény cselekszi általa azt, amit elvégez.

Pünkösdi tűz nélkül nincsen hivatásos élet, mert nincsen előre jutás, égitféle emelkedés, örökkévaló célok megjelölése, tehát nincsen megmaradás. A pünkösdi tűz lángjában indul meg a kereszténység s abban az egyes ember élete. A pünkösdi tűz emeli a népeket, nemzeteket az ényezet sirtalmát fölé s biztosít az amukra jövődől. A pünkösdi tűz ihleti maradandó alkotásokra a tudósokat, írókat, költőket, művészeket; ez képesíti tisztánlátásra, kormányzásra, igazságos jogszafásra, a vezetői polcra elhivottakat; ez tömöríti állatörbellen anfalankesszá az állam közkatonáit.

Minél válságosabb valamely nemzet helyzete, annál nagyobb szüksége van a pünkösdi tűzre. A pünkösdi tűz állítja a nemzetek válsága legkritikusabb napjait ma él, politikailag, gazdaságilag, erkölcsileg egyaránt. Ettől már csak egy lépés vezet a sírhoz. A vezérlő gondolat, amely a kibontakozás útját megmutatja, a revízió.

Nem új gondolat ez; régi keletű, együtt születik meg a bivalásérettel. Igaz, hogy nemzetünk életében csak a világháború után fejlődött öntudatos formában felszínre, amióta a szégyenteljes trianoni szerződés a porig alázott minket. De megvolt, mint ahogy megvolt és megvan minden nemzetnél, amely ragaszkodott és ragaszkodik ősi jussához. Amidőn nemzetünk el-elűzte hazája szent földjéről az ellenséges csapatokat, amidőn a művelődés lobogója alatt a haladás, fejlődés útját egyengelte, a revízió gondolatát szelgálta. Most is a revízió gondolata mutat helyes irányt. Csak hogy nem abban a formában, amint a közudatban él, hanem teljes egészében. Teljes revíziót követelünk minden téren, magyar önérettel. Követeljük a politikai revíziót, vagyis a megbénító trianoni egyezség becsületes revízióját, követeljük az irodalom, művészet revízióját, ledöntését a mestereséges trianoni határoknak, de egyúttal ettől függetlenül: lerombolását a sötét bűnöknek, mégsemmitészt a lelkeket megmetélező szellemi termékeknek, produkcióknak, amiken kéjes gyönyörrel mulat a magyar társadalom erkölcsvesztett rétege, de amiktől megvetéssel fordul el minden tisztaszű ember s amiknek láttára eltakarja arcát, avagy méltó haragra gerjed a tudomány, irodalom és művészet nemes muzsája.

A pünkösdi tűz segíti diadatra a magyar revíziót, ledönti a trianoni határokat, megtisztítja a magyar lelkeket, megemésztli a károsító csirákat mindenütt és felépi a hitben, erkölcsben erős Nagymagyarországot!

Akkor hazánk újra Isten bokrétája lesz a földön.

Ez lesz a pünkösdi tűz pünkösdi csodája!

Tiltakozunk!

Írta: Martialis.

Folyó hó 17-én százezrek ajkáról hangzott el ez a szó: Tiltakozunk! Igen, tiltakozunk természetesen azért, mert bennünket ért a legnagyobb sérelem, bennünket fosztogattak északon, keleten, délen és ahol a legfájdalmasabban esett, nyugaton is. Az északi, a keleti, a déli rablás jogosságát sem tűrjük el, nem nyugszunk bele soha, de a legjobban tiltakozunk a nyugati rablás ellen, mert ezt az országrészt olyan nemzet hasította le az ezeréves magyar törzsről, amely nemzet miatt lett csönka az az ország.

Nekünk magyaroknak nem kellett a világháború, mi nem akartunk meg hódítani országrészeket, meg voltunk elégedve a magunkéval, mégis magyaroknak kellett a legtöbb véréldozatot hozni, kicsiségünkhöz képest aránylag a legtöbb hősi halottat adni tisztán idegen nem-

zetek érdekeiért. És amikor Trianonban összeültek a világ bölcsei, akkor mégis bennünket írték el olyan vádoltként, mint aki felidézte a világegést, aki felidézte azt, hogy milliók estek el a frontokon bűntelenül, aki miatt milliók lettek sánták, vakok, aki miatt még ma is és még tudja Isten meddig szenvednek a világ összes népei mindenkitől elhagyatva.

És mi árva magyarok, mindenkitől elhagyatva itt állunk levagott végtagokkal, tehetetlenül és ebben a tehetetlenségünkben nem tudunk mást tenni, mint belekiáltni a nagyvilágba: Tiltakozunk!

Igen, tiltakozunk. Habár minden jogunktól megfosztottak, de ezt a jogunkat nem vehetik el tőlünk, egybünk úgy sincs, mint a szőlés joga. Legalább beszéljünk, hallassuk szavunkat, jelenkezünk, hogy még élünk a négy halálos válságok között.

Szegény hiszékeny magyarok, szorjók binni, hogy vannak junkaróink, akik pártolnak, száznak bennünket, azt várjuk, hogy majd valaki felemeli tiltakozó szavát az érdekünkben és azt várjuk, hogy az elszakított országrészek úgy szepeszerével, a kotényünkbe hullanak, mint eret gyümölcs.

Pedig mennyit csalódtunk már és hogy még mennyit csalódtunk, azt csak a jó Isten tudja.

Ne gondoljuk, hogy azot a létezőlagos jóakarók, baráti arcot mutatók tenyleg barátok is és valóban jóakaróink. Szánakozó arcot vágunk feleük, de a másik arcuk egészen mást mutat. Megtanulhatunk volna a multak sajnos tapasztalatain, hogy mikor legjobban dődelgettek bennünket, akkor mindig szükség volt a magyar véréldozatra és a magyar pénzre. A magyar mindig csak arra volt jó, hogy alkalmas időben útkártjának legyen valaki kezében. Így van ez most is, ha körülnézünk, tapasztalhatjuk, hogy amelyik oldalon becéknek bennünket, ott szükség mutatkozik ránk. Ez tehát nem azért van, mert szeretnek, száznak bennünket, hanem mert alkalomadtán számításaik vannak velünk. Hogy csak egy nemzetet említsék, különösen azt a nemzetet, amelyik szereti emlegetni velünk való rokonságot, de mi magyarok is kérkedünk néha vele. Ez a lengyel nemzet. Azon a címen tart rokonságot velünk elsőfokon, hogy régi hagyományok szerint Szent István királyunk később szenté avatott fia Imra herceg. Másik lengyel herceg leányát bírta volna, hogy visson a másik oldalon azt vitatják, hogy nem igaz, mert Imra herceg felesége Kresimír horvát fejedelem leánya volt. Második fokon Báthory István királysága, harmadik fokon pedig Behm tábornoknak a magyar szabadságharcban való bekap.

